

(O. D. O.)

BIJKANTOOR SOERABAJA.

Soerabaja, 15 November 1947.

No. 544/X/ODO.-

Bijlagen: 4.

Onderwerp: Bestialiteiten gepleegd
in de Simpang-Club, enz.
tijdens de "bersiap"-tijd.

A A N:

het Hoofd van de O.D.O.
Departement van Justitie,
Poolweg No. 9,
BATAVIA-CENTRUM.

~~GEHEIM~~

1. Ik heb de eer U HoogEdelGestrenge hiernevens in tweevoud aan te bieden twee respectievelijk door de heren F.H.H. Holtkamp en H.R.H. van Affelen van Saemsfoort afgelegde verklaringen, waarin o.m. een beschrijving is gegeven van de bestialiteiten, welke zich in de "SIMPANG-CLUB" alhier hebben afgespeeld, zo weerzinwekkend en verbijsterend in hun realiteit en bedreven met een volkomen negering van alle humaniteitsgevoel, dat de genoemde wandaden der extremisten in wezen niets anders zijn dan een waanzinnige uiting van hun ongebreidelde lust tot moorden.

2. De dzz. dienst blijft zijn opsporingen nog steeds voortzetten naar de namen der slachtoffers; echter kan niet worden verheeld, dat zulks onder de gegeven omstandigheden, wjl veel waardevol bewijsmateriaal teloor is gegaan, uiterst moeilijk is.

Het Hoofd van het Bijkantoor,
SOERABAJA van de O.D.O.

J.W.F. MEENG.

OPSPORINGS DIENST OVERLEDENEN
O.D.O.
BIJKANTOOR SOERABAYA

ONDERWERP: L.B.D. affaire te SOERABAYA.
Bestialiteiten gepleegd in de
SIMPANG-CLUB te Soerabaja, tij-
dens merdekarellertjes.

G E H E I M.
=====

V E R K L A R I N G.
No. 542/X/ODO.

1. Ondergetekende Ferdinand Hendrik Herman HOLTkamp, geboren te Soerabaja, ddo. 16-6-1927, ingezetene van Soerabaja, ex L.B.D.-er tijdens den Japsen bezettingstijd, thans werkzaam bij de M.T.D. en gedetacheerd te Sidoardjo, verklaart hierbij onder aanbod van eede het volgende.

2. Het was gedurende den Japsen bezettingstijd, dat ik als ex scholier dr H.B.S. zonder werk zijnde, mij aansloot bij de L.B.D. onder directe leiding van den heer Jaap BRUYN, die het hoofd was van de Sector 14 en in de van Riebeeklaan huize No. 8 kantoor hield.

3. In hoofdzaak bestond ons werk uit eten bezorgen aande krijgsgevangenen en geïnterneerden in verschillende kampen en gevangenissen. Dit eten werd door de dames, echtgenoten of familieleden der gevangenen gekookt en zodoende werd middels brieven contact tussen die twee partijen verkregen. Natuurlijk kwam hier de politiek een woordje medespreken en iedereen was aanvankelijk in de heilige veronderstelling, dat de zo lang verwachte hulp der Geallieerden spoedig zou opdagen. Hierdoor werden de meesten overmoedig en vergaten de nodige voorzorgsmaatregelen in acht te nemen, speciaal wat betref radio berichten overbrengen.

4. Alle in Japansen dienst zijnde Indonesische ambtenaren verstonden Hollands en geen wonder was het dan ook, dat de Jappen door hun spy's volledig ingelicht werden over hetgeen er bij de L.B.D. in hetgeheim gebeurde. Niet alleen onze Sector in de Van Riebeeklaan, maar ook ons huis in de van Hogendorplaan No. 37 was een geheim arsenaal geworden, terwijl bij ons thuis verboden radiostations opgevangen werd.

5. Zo ging het een poos door totdat op een dag, dat was 11-7-'42, wij bezoek kregen van de F.I.D., waarna mijn broer B. HOLTkamp en ik gearresteerd werden. Eerst werden wij voor verhoor naar de F.I.D. gebracht, alwaar mijn L.B.D. celgenoten eveneens binnengebracht werden. Hier werden wij met nog vele anderen L.B.D.-ers aan een verhoor onderworpen en na 2 weken op Japanse manier aan den tand gevoeld te zijn, naar de Ken-Pei-Tai gebracht.

6. Ter verduidelijking diene het volgende. De hele L.B.D. geschiedenis stond onder leiding van den heer van RUTTEN, doch was uit veiligheids oogpunt onderverdeeld in cellen, waarvan heer Jaap BRUYN als een der celhoofden dienst deed; zodoende kende ik alleen mijn L.B.D. celgenoten, n.l. de volgende personen:

- a. Jaap BRUYN - celleider
- b. F.H.H. HOLTkamp - mijn persoon
- c. B. HOLTkamp - mijn broer
- d. Iwan NIGGEBRUGGE
- e. 2 gebroeders de VRIJER
- f. Cor SIEBRAND.
- g. DOBSON.
- h. Tonny van EKHOUT
- i. Henny LUTTER

7. Na bij de Ken-Pei-Tai gedurende + 2 maanden de nodige Japanse verhoren ondergaan te hebben, werden wij overgebracht, naar de 5e Sectie der politie, alwaar wij + 7 maanden opgesloten waren.

8. Van daaruit weder naar de Werfstraat gebracht tot op 17 Juni 1943 eindelijk de uitspraak der Ken-Pei-Tai plaats vond en veroordeling tot 3 jaar celstraf mij en mijn L.B.D. celgenoten weder deden verhuizen naar SOEKAMISKIN, alwaar ik het volgende meemaakte.

9. In die

9. In die gevangenis Soekamiskin moesten wij corveebenen werd ik ingedeeld in een doodgraversploeg, waardoor ik de volgende aldaar overleden L.B.D. celgenooten, niet alleen als lijk gezien, doch ze ook had helpen begraven, n.l.

Jan de VRIJER

Cor SIEBRAND

B. HOLTkamp -(mijn broer)

Tonny van Eekhout

Genoemde vier personen werden in tikkers gewikkeld en zo maar begraven; persoonlijk had ik meegemaakt, dat het meermalen voorkwam, dat door de Indonesiërs gegraven kullen te klein bleken te zijn en de lijken er in geperst werden, zijdelings met opgetrokken benen!

10. In die gevangenis werd veel over politiek gepraat en daarvoor pasten de Japanners de taktiek van herhaaldelijke verplaatsing toe. Hier hoorde ik, dat onze hoogste chef van de Soerabajasche L.B.D., de heer van HUTTEN was en dat hij door de Ken-Pei-Tai naar TJIPINANG was vervoerd alwaar hij door de Japse Temporaire Krijgsraad op 31 October '42 ter dood was veroordeeld. Evenzo moest Hr. KUIPERS, manager Hotel Sarangan, aldaar aan de mishandelingen zijn overleden.

11. In de gevangenis SOEKAMISKIN zelve, hadden 3 personen zich ontzettend verdienstelijk gemaakt door hun medemensen op allerlei manieren te helpen.

A. Hr. MONDT, wegens moord tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld door de Nederlands Indische Regering, aan wien vele medegevangenen het leven te danken hadden, doordat het hem gelukte de nodige injectie's en extra eten (versterkend voedsel) clandestien binnen te krijgen; of hij nu nog leeft is mij onbekend.

B. Hr. de RUYTER de WILDT, in de wandeling Oom FRANS genoemd, eigenaar badhotel "Selecta" bij Malang, die ook veel voor zijn medegevangenen had gedaan, doch helaas plotseling aan een ziekte overleed.

C. Verder nog een Indonesische Prins (met een lange mij ontschoten naam) uit Solo, die later naar TJIPINANG werd overgebracht en aldaar overleden moest zijn.

12. Een zekere Indonesiër, genaamd DACHLAN, werd door de Jappen wegens lijk-schennis (Goudplombeersels uit de tanden halen) op heterdaad betrapt en door de Jappen gearresteerd.

13. Met de verjaardag van den Keizer der moordenaars, TENNO HEIKA, dat was medio April 1944 werden wij naar de gevangenis Cheribon overgebracht, alwaar ik de verdere Japanse overheersing gevangen zat.

14. Toen kwam Japan's capitulatie en keerde ik naar mijn geboorteplaats Soerabaja terug.

16 October 1945 braken de extremistische woelingen los, waarna ik ten 2e male gearresteerd werd, ditmaal door een andere soort moordenaars, leerlingen der Jappen, doch in bestialiteit hun meerdere.

15. Toen ik van huis werd gehaald, mocht ik enkele kledingstukken en rookgerei medenemen. Zo had ik o.a. wat tabak in een voor het grijpen liggende krant gewikkeld, zonder die te hebben ingekeken. In de Simpang-club aangekomen, werd ik gefouilleerd en bij de visitatie aldaar kwam ook de krant te voorschijn, die bij opening foto's te zien gaf van Koning LEOPOLD van België en die van Hare Majesteit Koningin

ningin

ningin WILHELMINA. Hierdoor werd ik voor een moesoch aangezien en gebracht naar een zaal achterin, waar reeds verschillende mijnenbekende personen op beestachtige wijze vermoord waren. In deze zaal zag ik links en rechts van mij hompen vlees van afgesneden lichaamsdelen van reeds door de moordenaars afgeslachte onschuldige personen, terwijl nog vele gewonden er tussen lagen.

16. Hier in deze zaal ben ik ooggetuige geweest van een meer dan afgrijselijk schouwspel, welke zijn weerga in de geschiedenis niet vindt. Op een gegeven ogenblik kwam een Europees meisje van + 18 jaar de zaal binnen, in haar armen verbandwatten en medicijnen dragende, waarmede zij met toestemming der Indonesische autoriteiten, haar gewonde vader, die ook in de zaal aanwezig was, mocht helpen.

Een dier fanatische bewakers in de zaal, die toen hij dat meisje, dat haar gewonde vader wilde verplegen, zag binnenkomen, verviel opeens in een vlaag van moordlust, trad gewapend met een schoenmakersmes op haar toe en binnen een paar seconden speelde voor mijn ogen zich het volgende schouwspel af.

17. Met de linkerhand ~~in~~ haar blouse van voren openrukkende, sneed hij met een enkele beweging haar buste af, waarna hij met de vrije hand het inwendige daarachter (hart enz.) naar buiten rukte. Gelukkig voor haar dat meteen de dood intrad. Genoemd schoenmakersmes vond ik later met de Engelsen terugkomende nog in de zaal terug en had ik het als curiositeit naar huis medegenomen, doch helaas niet meer naar omgekeken. Waarom ik toen niet vermoord was, is mij tot heden nog niet duidelijk, maar na een dag van opsluiting werd ik naar de Werfstraat gebracht.

18. Hier werd geprobeerd ons eten te vergiftigen, doch bijtijds werden wij door een Menadonees cipier gewaarschuwd.

19. Eindelijk op 10 November '45 werden wij door de Engelsen gered en naar Tandjong Perak vervoerd voor verdere evacuatie naar Singapore. Ik weigerde te evacueren en bood de Engelsen mijn diensten als tolk aan, welke geaccepteerd werd.

20. Op één dier patrouilletochten met captain DAAM (Ghurka) aan het Hoofd, belanden wij ook in de Simpang-club en zag ik eerdergenoemd schoenmakersmes, hetwelk ik naar huis medenam. Alle lijken (zwaar verminkt) waren reeds in verre staat van ontbinding.

21. Zo kwam ik ook in één der huizen in de Koninginnelaan, waar wij 4 lijken in bed aantreffen, waaronder hun nog levende trouwe hond de wacht hield. Het gelukte ons niet dat beest van zijn post weg te lokken.

Henny LUTTER, L.B.D. celgenoot, die met mij de Japanse internering overleefd had, was ook in de Simpang-club gevangen geweest, doch werd met anderen met onbekende bestemming weggevoerd en is sedertdien niet meer teruggekomen.

22. Naar verluidt moeten alle uit de Simpang-club weggebrachte personen o.m. op transport zijn gesteld naar de gevangenis Werfstraat en naar de gevangenis Boeboetan. Op het tijdstip ~~dat~~ de gevangenis Werfstraat door de Engelsen werd veroverd, zouden naar zeggen de in gevangenis Boeboetan aanwezige Europese gevangenen door de extremisten zijn vermoord.-

Nevenstaande handtekening
in mijn bijzijn gesteld.

Naam : J.W.F.MEENG.

Functie : Hoofd O.D.O.

Bijkantoor SOERABAJA.

w.g. J.W.F.MEENG.

Soerabaja, 25 October 1947.

w.g. (onleesbaar).